

Roman Tomanek

Symposium poświęcone pamięci ks. prof. Stanisława Kamińskiego (Warszawa 9 kwietnia 1992 r. -ATK)

Studia Philosophiae Christianae 28/2, 262-264

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

chwili jednak wystarczy, jeśli uświadomimy sobie, że proces owego upodobniania się faktycznie już zachodzi. W takim zaś stanie rzeczy niezbędne są przedsięwzięcia zmierzające do ożywienia filozoficznych zainteresowań, do pogłębienia filozoficznych badań, do przedyskutowania kontrowersyjnych koncepcji filozoficznych, do upowszechnienia filozoficznej kultury.

Tego typu przedsięwzięciem ma się stać całoroczny cykl wykładów głoszonych w ATK na temat filozoficznego poznania Boga dziś. Jako rzecznicy filozofii teistycznej życzymy sobie, aby przez wygłoszenie wykładów, przez pytania skierowane na piśmie do wykładawców i przez odpowiedzi na nie, a wreszcie, po wydrukowaniu tekstów wykładów, pytań i odpowiedzi — przez ich lekturę i przez dyskusje nad nimi rozwijało się filozoficzne poznawanie świata i jego Stwórczej Przyczyny⁷.

W cyklu, o którym mowa, wykłady wygłosili:

27 listopada 1991 r.: prof. Mieczysław Gogacz z Akademii Teologii Katolickiej.

18 grudnia 1991 r.: ks. prof. Stanisław Kowalczyk z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

22 stycznia 1992 r.: ks. prof. Bronisław Dembowski z Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie.

26 lutego 1992 r.: ks. prof. Stanisław Ziemiański TJ z Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego w Krakowie.

25 marca 1992 r.: ks. prof. Ludwik Wciórka z Papieskiego Wydziału Teologicznego w Poznaniu.

29 kwietnia 1992 r.: ks. prof. Włodzimierz Skoczny (w zastępstwie ks. prof. bpa Józefa Zycińskiego) z Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

20 maja 1992 r.: prof. Edward I. Zieliński OFM Conv. z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

ROMAN TOMANEK

SYMPOZJUM POŚWIĘCONE PAMIĘCI KS. PROF. STANISŁAWA KAMIŃSKIEGO

(Warszawa 9 kwietnia 1992 r. — ATK)

Wydział Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie zorganizował sympozjum poświęcone pamięci Księdza Profesora Stanisława Kamińskiego. Sympozjum odbyło się w dniu 9 kwietnia 1992 r. w gmachu ATK w Warszawie.

Ks. prof. dr hab. Edmund Morawiec, prorektor ATK, w słowie wstępnym wyjaśnił, że intencją organizatorów sympozjum było przywołanie pamięci ks. Profesora Stanisława Kamińskiego — jego osoby i jego dorobku naukowego. Sympozjum jest też wyrazem wdzięczności Księdzu Profesorowi za jego wielki dorobek filozoficzny.

Ks. prorektor E. Morawiec powitał następnie gości, którzy przybyli na sympozjum, przede wszystkim pracowników naukowych Wydziału Filozoficznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego: S. prof. dr hab. Z. J. Zdybicką — dziekana Wydziału Filozoficznego KUL; O. prof. dr hab. Mieczysława Alberta Krapca — długoletniego rektora KUL i prof. dr hab. Antoniego Stępnia — którzy razem z S. Kamińskim tworzyli

lubelską szkołę filozoficzną. Następnie powitał przybyłych uczniów ks. prof. Stanisława Kamińskiego, którzy wygłosili referaty i wzięli udział w dyskusji panelowej: ks. prof. dr hab. Józefa Herbuta, ks. prof. dr hab. Andrzeja Bronka, ks. prof. dr hab. Z. Hajduka, dr S. Majdańskiego. Ks. prorektor powitał również pracowników Wydziału Filozoficznego ATK, przybyłych gości i studentów.

W słowie wstępnym, ks. prof. E. Morawiec w sposób syntetyczny przedstawił życie i twórczość naukową S. Kamińskiego. Wskazał na główne kierunki zainteresowań naukowych, podkreślając, że w wielu dziedzinach osiągnął znaczące wyniki. Wymienił tutaj historię logiki, logikę formalną i metodologię. Zaś szczególny wkład wniósł w metodologię nauk filozoficznych. W sposób zasadniczy wpłynął na zmiany jakie dokonały się w tej dyscyplinie naukowej.

Ks. prof. dr hab. Józef Herbut z KUL wygłosił odczyt na temat: *Problematyka teologii jako rewelacjonizacja naturalnej wiedzy o życiu chrześcijańskim*. Autor wskazał, że ks. profesor Stanisław Kamiński, w swoich badaniach naukowych, podejmował problematykę, która odbiegała od jego pierwotnych zainteresowań. Nie tylko szeroko rozumiana filozofia, ale również teologia była przedmiotem zainteresowań ks. S. Kamińskiego. Teologia rozumiana jako rewelacjonizacja naturalnej wiedzy o życiu chrześcijańskim to nowatorskie podejście do teologii, które przedstawił S. Kamiński w latach siedemdziesiątych. Autor odczytu wykazał zalety i słabe strony takiego podejścia do teologii. Wskazał, że sam autor tej metody pod koniec życia wycofał się z niej.

Ks. dr Tadeusz Biesaga w referacie: *Poglądy Stanisława Kamińskiego odnośnie do problematyki etycznej* przedstawił Ksiądz Profesora S. Kamińskiego badania struktury metodologicznej etyki tomistycznej. Autonomia etyki, etyka jako nauka wyjaśniająca, przedmiot etyki i jej metoda — to główne zagadnienia, które podejmował Ksiądz Profesor. Wykazywał słuszność etyki tomistycznej, co nie jest równoważne z uznaniem poprawności metodologicznej etyki. Autor referatu wskazał na wpływ S. Kamińskiego jaki wywarł w badaniach nad etyką, jej metodą; a zwłaszcza nad etyką tomistyczną.

Ks. prof. dr hab. Andrzej Bronk z KUL wygłosił odczyt: *Filozofia nauki i nauka według Stanisława Kamińskiego*. Autor podkreślił, że ks. S. Kamiński swoje główne osiągnięcia upatrywał w dziedzinie logicznej i filozoficznej teorii nauki i filozofii klasycznej. Przedstawił poglądy autora na naturę nauki. Wskazał, że podstawowe dzieło Ks. Prof. S. Kamińskiego: *Pojęcie nauki i klasyfikacja nauk*, jest wcześniejszym, od T. S. Kuhna, paradygmatycznym ujęciem nauki. Nad tym dziełem ks. prof. S. Kamiński pracował całe życie, ciągle aktualizował, uzupełniał. Według autora odczytu na podstawie tego dzieła można wyróżnić trzy etapy rozwoju filozoficznego ks. prof. S. Kamińskiego: a) etap niemetafizyczny (antymetafizyczny); b) etap prometafizyczny (współpraca z o. M. Krapcem, która zaowocowała dziełem *Z teorii i praktyki metafizyki*); c) etap filozoficzno-madrosociowy.

Teoria błędów logicznych w ujęciu Stanisława Kamińskiego — to tytuł kolejnego odczytu, który wygłosił ks. dr M. Bombińk z ATK. Zagadnienie błędów logicznych było bliskie Stanisławowi Kamińskiemu przez cały okres aktywności naukowej. Zagadnienie błędów logicznych podejmował od strony historycznej. Autor odczytu dodał, że analiza i klasyfikacja błędów logicznych podana przez S. Kamińskiego należy do najbardziej kompetentnych i wszechstronnych w polskiej literaturze naukowej.

Ostatni odczyt pod tytułem: *Stanisław Kamiński jako logik* wygłosił prof. dr hab. Edward Nieznański, prorektor ATK. Autor odczytu wskazał na znaczące rezultaty w badaniach nad dziejami logiki i metodologii nauk. Gdy chodzi o zagadnienia związane bardziej z istotą logiki, prof. E. Nieznański przedstawił wyniki jego badań w logice formalnej, semantyce i poglądy odnośnie do stosunku filozofii do logiki. S. Kamiński krytycznie odnosił się do możliwości formalizacji w filozofii. Autor odczytu wskazał, że ks. prof. S. Kamińskiemu znane było tylko jedno rozumienie formalizacji, które jest nie do przyjęcia. Prof. E. Nieznański wskazał inne rozumienie formalizacji (formalizacja jako formalna teoria bytu), przy tym rozumieniu jest to metoda pożądana w filozofii.

O godzinie 12.45 uczestnicy sympozjum zgromadzili się w kaplicy ATK, aby uczestniczyć w Mszy św. w intencji śp. Księdza Profesora Stanisława Kamińskiego. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i homilię wygłosił rektor ATK, ks. prof. dr hab. J. Łach. W homilii, nawiązując do czytań biblijnych, wskazywał na Księdza Profesora Stanisława Kamińskiego jako tego, który szukał przez całe swoje życie Prawdy i był Jej świadkiem.

O godz. 15.00 uczestnicy sympozjum ponownie zebrali się, aby uczestniczyć w dyskusji panelowej na temat: *Specyfika poznania filozoficznego w stosunku do innych typów poznania*. Dyskusji przewodniczył O. M. A. Krąpiec. Nawiązując do etapów rozwoju filozoficznego ks. profesora S. Kamińskiego wskazywał problematykę, która była jemu bliska. Zachęcając do dyskusji o. prof. A. M. Krąpiec postawił kilka pytań:

Czy język nauki i język filozofii to ten sam język? Czy jest tylko jeden język filozofii? Jakie są kryteria porządkowania filozofii? O. A. Krąpiec opowiedział się za tym, aby filozofię porządkować według przedmiotu. Jeżeli przedmiot to pozostaje sprawa determinacji przedmiotu. Czym są zasady poznawcze np. zasada niesprzeczności?

O. A. Krąpiec stwierdził, że dla filozofii najważniejszą sprawą jest wyodrębnienie przedmiotu (ten pogląd według O. A. Krąpca podzielał ks. profesor Kamiński).

Następne wielkie zagadnienie to sprawa poznania filozoficznego, czy jest to ten sam typ poznania co w innych naukach. Wskazał na problem tożsamości poznawczej (językowej) filozofii i nauk szczegółowych. Dyskusja, w której głos zabierali profesorowie z KUL i z ATK była próbą odpowiedzi na postawione pytania przez o. prof. A. M. Krąpca.

Na zakończenie głos zabrała S. prof. dr hab. Z. J. Zdybicka, dziekan Wydziału Filozoficznego KUL. Podkreśliła, że sympozjum było okazją „posmakowania” mądrości ks. prof. Stanisława Kamińskiego. Przedstawiając sylwetkę Ks. Profesora wskazała, że nie był to filozof gabinetowy, był to nauczyciel mądrości, dostępny dla innych, filozof o szerokich zainteresowaniach.

(W najbliższym numerze Studiów ukaże się pełny tekst referatów wygłoszonych podczas Sympozjum).